indicem extitisse et hic cristi baptismũ in suis mysticis archanis luculenter ad modum interpretatur Tertia post hec orõ ne lauacri seu baptismatis om̃ibus in Regeneratione ac eterne mortis exterminiũ benigniter supne cõcessi effectus ac inde nobis hereditariam factam beneficentiam multa eruditione ac angustissimo doctrine successu depromit simul cum Ritu et necrus ablutionibus in eo obseruandis Quarta post hanc orõ subit qua paschatis seu Resurrectionis solẽnia maximi nobis Reserati thesauri vestigia fuisse foecunde admodum ex tã sublimis mysterij effectum deducat. pentecostes ad hec solemnitatis mysteria quinta orone pcurrens ĩ paracleti seu grẽ spũs. missione dei benignitatẽ longe amplissimis laudibus effert omesqz nos ad exutis sordibus spirationẽ eius venandã sedulo comonet Postrema aũt orõne cenioruqz alij templorũ vocant dedicationẽ mysteria ac veteris instituti causam enarrat monetqz eorũ diẽ tanqz nouũ dominicum hoc est ipm surgentis ecclie exordium esse om̃i tum veneratione tũ saluatoris cristi gratuitorũ numerum Reminiscentia colendum nõ aũt vt fieri assolet epulationibus externis cultibus, ac emetitis et fucatis adulterijsqz sanctimonie vestigijs & hic om̃em a nobis sordiũ pravitatem auferri debere annotãs verũ tempus longe subtilissime describit et veluti speculum nobis quo ad aliqua habendum esse submittit ĩ hoc scire licet vt si p squallore aliquando nos deo ingratos fecerimus virore iterũ hoc est peccatorũ canẽdo palinodiam animi lucẽ Recuparare studeamus.

·292·

Bilibaldus pyrheymerus in oĩbus certe studiis virum se germanũ testatur nrã etate ex gregorij Nazanzeni orones de cristi videre licet natali de festo epiphaniorũ de Sancto lauacro seu Bap^mo^· De Resurrectione domini de pentecoste deqz cẽnorũ seu dedicationis quã vocant templorũ solemnis latiali uestiuit amictu Cui opelle nõ minus sane laudis cõcesserim quã quiuis et quãticunqz emunctis naribus uel liuores totẽ mucronatus nõ negauerit quod quisquis in eamqz palestrã descenderit, credo, Iudicabit nõ penitende memorie.

·293·

CLaudius seysellus Taurinensis nrã etate archieps librum edidit de diuina prouidencia nuncupatum in quo tribus ptibus disiecto multos longe difficillimos recõditoris theosophie nexus dissoluit In prima enim hoc pro dicendorũ base preposito theoremate Diuinorũ Iudiciorum Ronem non esse curiose inquirendam nec eorũ inuestigationi om̃ino nõ insistendum: q̃nẽ homĩe proponit quid ĩ pulerit deũ ad angeli atqz hominis creationẽ quam sciret eos casuros et a Recto deflexuros ad cuius densionẽ pmittit pmo totius vniuersi creationis Ronem fuisse vt deus suã omnipotentiam sapientiam ac bonitatẽ demonstraret Cumqz vniuersi decor in diuersitate agnosci conueniret necessium infertur (inquit) fuisse vt dum equale sibi nõ creare: statutũ esset alia ad sue pfectionis imaginẽ sine vmbrã crearet ac ea inter stinctis gradibus disponeret quo ad pfectionem cuiqz angelum atqz hoĩem primarias esse creaturas sua bonitate delegisset Reliquũ erat siue hoĩem siue angelum proponas eum liberi cuiusdam delectus cõpotẽ creare vt vel periculo dei cognosceretur sapientia in eo q̃d